

خواهد از تو سوره دور اول از که سنده او مد سوره یعنی کن
 بعد از من بطلب منک النفع والفائدة والبرکة کرس خود بر قدمها
 ی تو سوره یوزنی یا فکده سور سوره خود اعلم ان لفظ سوره محج
 لمعتین احدهما عن الروح والفائدة کما فی الصریح الاول وثانیهما
 انه نقل من سوره یعنی النفس والروح کما فی الصریح الثاني وان
 مسج وجمه علی قدمه من عیة الالباب والتعلق التکلیف ودم
 همی کبریا اوله که اولور دائما حقدنم ربا یعنی من یاخذ الربا
 من الناس زینهار اولور انکوی مر جبارینهار که دیمه من مر جبار
 یعنی لا نقل انت له مر جبار البتة برسو بالین بیماریا که در خسته
 لرصد وخی اورزه ایت حذر سر مضاف فی بالین وهو یعنی
 الوسادة مضاف ایضا الی بیماریا جمع بجمیع ولفظ کذا مر جاز
 یعنی ذهب وصر علی وسادة المرضیة واستل حاد زانکه هت
 این سنت خیر البشر یعنی در سوت خیر البشر لفظ هت
 مصروف فی خیر البشر یعنی لان هذه ای العبادة من سنته خیر
 البشر وعادته والانفع فرض کفایة لست بسنته تا توفی تشنه
 راسیراب کنی قادر امیک تشنه سیراب ایت اعلم ان لفظ
 سیراب بالامالة یعنی الشیطان واما الامالة فهو معنی البصل

خبری

وهنا

وهنا هو الاول یعنی مادام تقدر اجعل العشاء شهما الما
 در مجالس خدمت اصحاب کن بصل سیراب خرج خدمت اصحاب ایت
 یعنی اجعل خدمت الاصحاب والاصحاب فی المجالس خاطر ایتام
 را در باب بنی خاطر ایتامی یخشنی کلها خاطر مضاف الی ایتام
 وهو جمع یتیم ولفظ در باب امر جازم من در باب من معنی الادراك
 بالترکی ابر شتمک والتمق والقاد یقلب بار فی السب تقبل والامر
 کذا فی الخلی یعنی ادرك وافهم خاطر ایتام او غذا قلمهم علی الید
 فانت یوسه حق دار عن زید متصل صوته عن زید یعنی
 حتی یاخذک الله تعالی عن زید اعلم ان قوله کوبای یتیمی اکناه
 بر یتیم چون اوله کوبای ناکه هان کوبای اسم من کوبتن والباء فی
 یتیمی للوصفة یعنی اذا کان یتیم باکیا فی امة عن زید قد یجنیش
 ایدان زمانه عرش رحمانه جنیش الموالون زمانه یعنی محج عرش
 الرحمن فی الحوکه فی ذلك الزمان چون یتیمی را کسی کوبای کند الی
 دوزخه هذا براب ایدر الصمیری دوزخش را جوی کسی
 یعنی جبار مالک العظیم برابا فیها انه خندا زیدیم خسته را که
 کولدره یتیم خسته خندا مضاف من خندا امیک یعنی الاصحاح
 ویتیم مطاف الی خسته والمطاف الیه مقبول خندا زید وفاعله

یتیمی کسی که کوبای ایدر
 یعنی اذا جعل احد شیئا
 اکبیا مالک اندر
 دوزخش براب کند

المطاف